

taget $4\frac{1}{2}$ pCts Obligationer for at faa saa mange flere Penge ligesom ved Realisation af Kreditforeningens Kasseobligationer. Da det nu er sket i alle Tilfælde i min egen Kundekreds og ogsaa i de Tilfælde, jeg har set af andres Kundekreds, som jeg er kommet i Forbindelse med, saa maa jeg dog tro, at det ikke er saa enkeltstaaende Tilfælde, som den højtærede Minister mener, men naar der er god og fornuftig Mening i at foretage en saadan Handling, saa sker den, og at i hvert Fald Debitorer i stort Omfang opsiger deres Prioriteter, tror jeg ikke, der kan være nogen som helst Tvivl om. Det er sket ikke blot, at Folk, jeg repræsenterer som Debitorer, har opsagt deres Prioriteter, men det er ogsaa i meget stort Omfang sket, at Kreditorer, jeg repræsenterer, Folk, som slet ikke havde opsagt Prioriteterne, slet ikke havde gjort Skridt til at drive dem ind, nu har faaet Opsigelse af Debitorer, som nu ønsker at ombytte og blive af med almindelige 2den Prioritets Obligationer til 5 pCt., naar der dog ellers er ganske gode Vilkaar i og for sig. De paagældende maa jo altsaa mene, at de kan ordne sig endnu fordelagtigere, og det taler dog virkelig for, at der maa være rigeligt af Penge paa Markedet.

Justitsministeren (Zahle): Der er ingen Tvivl om, at der er rigeligt med Penge paa Markedet; men der er heller ingen Tvivl om, at jeg har Ret i min Henvi- sning til, at Kreditforeningskurserne for Tiden er meget lave, saa lave, som de var, da Lovforslaget første Gang blev frem- sat. Og mod den Erfaring, som det ærede Medlem fremfører fra sit specielle Om- raade, og som han selv beskædet beteg- ner som lille, maa jeg sætte den almindelige og store Erfaring, som ledende For- retningsfolk, med hvem jeg har raadført mig, sidder inde med, og de har alle sagt: Lad Pantemortatoriet blive forlænget.

Niels Rasmussen: Jeg tror ikke, at den højtærede Justitsminister har Ret i det Ræsonnement, han gør gældende. Forholdet ligger saaledes, at paa Grund af de Tilstande, der har eksisteret i mere end et Aar, og som har medført en vis Stabilitet i Huslejen, og som yderligere

har medført, at Husejerne i al Almindelighed har haft bedre Indtægter i det sidst forløbne Aar end tidligere, selv om vi gaar mange Aar tilbage, har disse faaet Midler i Hænde til at kunne afholde de Udgifter, der er forbundne med en Omprioritering. Som Følge af den Fornemmelse, der hersker indenfor Laaneinstitutionerne, at den højere Husleje er ret vel befæstet, og at der ikke er nogen Grund til at tro, at den i en nær Fremtid vil gaa videre ned, er disse Institutioner efterhaanden blevet villige til at yde noget større Laan end tidligere, ja, selv større end da Loven blev givet i Foraaret 1915, da havde man nemlig ikke noget som helst Indtryk af, hvorledes Forholdene vilde udvikle sig; da herskede der Usikkerhed over hele Lini- en, hvad der slet ikke gør nu. Nu ligger det lige for, at den Husejer, der har en 2den Prioritet, vil være vel tjent med — selv om denne er uopsigelig fra Kreditors Side nogle Aar ud i Fremtiden — at opsiges den og optage et Tillægslaan til sin 1ste Prioritet, selv om dette er til $4\frac{1}{2}$ pCt., idet man maa gaa ud fra, at 2den Prioriteten bliver forrentet med 5 pCt., hvilket er almindeligt, og at Tillægslaanet kun vil medføre en samlet aarlig Ydelse af 5 pCt. — den halve Procent er jo til Amortisation og Administration, men væsentligst dog til Amortisation. Deraf følger, at det Tab, han lider i Kapital, kun er Kursdifferencen, altsaa omkring 5 pCt. paa disse $4\frac{1}{2}$ pCts Kreditforeningsobliga- tioner, men han sparer en halv Procent Rente, og saa er der ingen Tvivl om, at i det lange Løb er det absolut fordelagtigt at gøre det, jeg her har anført. Og det er blevet gjort i meget stort Omfang. Dertil kommer saa, at han ved at optage et saadant Tillægslaan faar overført den opsigelige Prioritet til at være en uopsigelig Prioritet, hvilket naturligvis er en stor Fordel for en Husejer.

Dette gælder for 1ste Prioritets Vedkom- mende, men ganske det samme har fundet Sted for 2den Prioritets Vedkom- mende, for saa vidt angaar Hypotekfor- eningslaan. De har været underkastede den samme Lov, der har her været ganske samme Lyst til efterhaanden at yde større Laan end tidligere, og da navnlig større end i Foraaret 1915, fordi man ogsaa her